

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் - பெரியார் அணுகுமுறை

இ.கி. இராமசாமி அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு மையம், யாதவர் கல்லூரி, மதுரை- 625007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Script Reform - Periyar's Approach

E.K. Ramasamy a, *

^a Retired Professor, Tamil Research Center, Yadava College, Madurai-625007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

ramasamyek1994@gmail.com

Received: 08-07-2021

Revised: 18-04-2022

Accepted: 26-04-2022

Published: 25-08-2022

ABSTRACT

Periyar emphasized the reformation of writing considering the print characters, compositor, waste of time, cost of money, and difficulty in learning. To publish his thoughts, speeches and writings in magazines and to document them in books, he needed a suitable script reformation. With experience, introspection and a history of writing script reform, his efforts came to fruition. Its echoes are still heard. Whatever reform Periyar was inclined to do, he would think it over for several days and then plan it. He does not care about success or failure. He intended to simplify Tamil language learning, teaching, typing, and printing. So he tried to bring harmony to the Tamil script. At first he demonstrated and followed by doing it himself. He then held a research seminar with an expert committee and recommended the findings to the government. It was fulfilled during Periyar's centenary celebration. Periyar's approach was successful. The article will explain this fact with historical background.

Keywords: Periyar, Tamil Language, Script Reform, Tamil script

முன்னுரை

அச்செழுத்துக்கள், அச்சுக்கோப்பவர், காலவிரையம், பணச்செலவு, கற்றுக்கொள்ள இடர்ப்பாடு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பெரியார் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்திவந்தார். தமது சிந்தனைகளையும் பேச்சுக்களையும் எழுத்துக்களையும் இதழ்களில் வெளியிடவும் புத்தகங்களாக ஆவணப்படுத்தவும் அவருக்கு உகந்ததான எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவைப்பட்டது. அனுபவம், சுயசிந்தனை, எழுத்துச் சீர்திருத்த வரலாறு ஆகியவற்றைக்கொண்டு அவர் எடுத்த முயற்சி 1978இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன் எதிரொலி இன்னும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றது. அவர் தம்முடைய கருத்தை யார்மீதும் திணிக்கவில்லை. அதற்காகப் போராட்டமும் நடத்தவில்லை, அறிஞர்களின் துணைக்கொண்டு தம்கொள்கையை உரசிப்பார்த்தார். முதலில் ஓமந்தூரார் அரசு (1948) பெரியாரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முனைந்தது. அதற்குப்பின்னர் 1978இல் எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலான அரசு நிறைவேற்றியது. சிறிய எதிர்ப்புக் காரணமாக ஐ, ஓள என்ற எழுத்துருக்களை அய், அவ் என்று மாற்றவேண்டிய கட்டாயம் இல்லை என்று அறிவித்தது. ஆயினும் மரபிலக்கணமும் மொழியியலும் அறிந்த சான்றோர் அய், அவ் என்ற வழக்காற்றைப் பயன்பாட்டில் வைத்துள்ளனர்.

எதிர்ப்பும் விளைவும்

தேவநேயப்பாவாணரும் பெருஞ்சித்திரனாரும் மிகுந்த தற்சார்புக் கொள்கையினர், தங்கள் மொழிக்கொள்கையில் தனித்துநிற்பவர்கள். எழுத்துச் சீர்மை குறித்துப்பிற அறிஞர்கள் சொல்லிய

பொதுக்கருத்தில் உடன்பாடில்லா பழமைவாதிகள். வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களும் அய், அவ் என்ற பயன்பாட்டை ஏற்கவில்லை.

அதனால் ஐ, ஓள என்ற கூட்டொலி வரிவடிவங்களை அய், அவ் என்று மாற்றக்கூடாது என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். என்வே தமிழக அரசு அந்த இரண்டு எழுத்துக்களில் கொண்டு வந்த மாற்றத்தை நடைமுறைப்படுத்தப் போவதில்லை என்று அறிவித்துவிட்டது. மேலும் மக்களின் விருப்பத்திற்கு விட்டுவிட்டது. ஆனால் தமிழக அரசு பாடநூல்களில் அய், அவ் என்று அச்சிட்டு வழங்கி வருகின்றது. அந்த முறைமை மக்களின் பழக்கத்திலும் புழக்கத்திலும் வந்து 40ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. பல்கலைக்கழக ஆய்வேடுகளில்கூட அய், அவ் என்ற பயன்பாடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.

வெறுப்பை உமிழ்வோர்

அவ் - அவ்வையார் என்று எழுதுவது குறை, குற்றம் எனச் சொல்லுவோர் இன்றும் உளர். அவர்களுக்கு மரபிலக்கணமும் மொழியியலும் தெரியுமா என்று தெரியவில்லை. இத்தனைக்கும் 'அவ்வையார்' என்ற தலைப்பில் தாயம்மாள் அறவாணன் செய்த முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சி நூலாக வெளிவந்திருப்பதை அவர்கள் அறியவில்லைபோலும். அவ்வையார் என்று எழுதிய கவிஞர் வைரமுத்துமீது வெறுப்பை உமிழ்கின்றார் ஒரு பொறியாளர். கவிஞருக்குத் தமிழ்தெரியவில்லை என்று குறைகூறியுள்ளார். அவ்வையார் என்று எழுதியதைப் பிழை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வைரமுத்துவின் தமிழாற்றுப்படை நூலுக்கு அந்தப் பொறியாளர் எழுதியுள்ள நூல் மதிப்புரைப் பகுதியைப் பார்க்கலாம்.

“நூலாக்கத்தில் (தமிழாற்றுப்படை) இடம் பெற்றுள்ள சில குறைகளை வெளிப்படுத்துதல் தவிர்க்க முடியாதது. ஓளவையாரை அவ்வையார் என்று எழுதியுள்ளார் நூலாசிரியர் (வைரமுத்து). பெரியாரின் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டித் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்று தமிழ்நாடு அரசு ஓர் அரசாணை விடுத்தது. உயிர் எழுத்துக்களாயுள்ள ஐ, ஓள ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களை அய், அவ் என்று எழுதவேண்டும் என்றிருந்தது அவ்வாணையில். இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர், பெருஞ்சித்திரனார் போன்ற தமிழறிஞர்கள் மேற்படி உயிரெழுத்துக்களை மாற்றவேண்டாம் என்று அரசிடம் முறையிட்டனர். இந்த முறையீட்டை ஏற்றுக்கொண்ட அரசு ஐ, ஓள ஆகிய உயிர் எழுத்துக்களை மாற்றி எழுதவேண்டாம் என்று தனியாக ஓர் ஆணை பிறப்பித்தது. இதனை வைரமுத்து அறியாமலிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆகவே ஓளவையார் என்றே எழுதவேண்டும். அவ்வையார் என்று எழுதியது அறியாமல் செய்த பிழையில்லை; தமிழ் உயிர் எழுத்தைச் சரியாக எழுதுவதைவிடப் பெரியாரைப் பெருமைப்படுத்தித் தன்னைப் பெரியாரியவாதி என்று காண்பித்துக் கொள்வதையே இவர் பெரிதும் விரும்புகிறார் போலும்” (Agamudai Nambi, 2019).

இதிலிருந்து இரண்டு செய்திகளை அறிய முடிகின்றது:

- 1) ஓள என்பதை அவ் என்று எழுதியது குறை அல்லது பிழை.
- 2) அவ்வையார் என்று எழுதினால் அது பெரியாருக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையுமாம்.

விளக்கவுரை

நூல் மதிப்புரை எழுதிய பொறியாளருக்கு மரபிலக்கணமும் மொழியியலும் தெரிந்திருந்தால் அவர் இவ்வாறு எழுதியிருக்க மாட்டார். அவருக்காக மட்டுமன்றி எல்லோருக்காகவும் மரபிலக்கணத்தையும் மொழியியல் கோட்பாட்டையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

“அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை

எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும், அவ்வோ

டுவ்வும் வவ்வும் ஓளவோரன்ன

என்றார் நன்னூலார் (Sankara Namachivayar, 1995). இதன் பொருள் அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் தம்முள் ஒத்துஎய்தின் ஐ என்னும் நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமும் தம்முள்ஒத்து ஒருதலையாகவரின் ஒள என்னும் நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்.

அதாவது: அஇ, அய் = ஐ
 அஉ, அவ் = ஒள

தொல்காப்பியர் உணர்த்தியதும் பவணந்தியார் சொல்லியதும்; சிவஞானமுனிவர் விளக்கியதும் மேற்கண்ட இலக்கணம் ஆகும். எனவே ஒளவையாரை அவ்வையார் என்று எழுதியது நன்றே.

விளக்கவுரை

இனி, மொழியியலார் கூறுவனவற்றைப் பார்ப்போம். “ஒளகாரம் உள்ள தமிழ்ச்சொற்கள் மிகச் சிலவே, அவையும் அகர உயிரும் வகர மெய்யுமாக எழுத இடந்தருகின்றன. அவ்வை, அம்மை என்பதன் திரிபாதலால் ஒளவை என்று எழுதும் முறை காலத்தால் பிந்தியது எனலாம். வெளவால் என்னும் சொல்லை வவ்வால் என்று எழுத இடம் உள்ளது. அது வாவல் என்ற பழைய சொல்லின் திரிபே. ஐ, ஒள என்பவை அய், அவ் என்பவற்றின் வேறு அல்ல” என்றார் (Varatharasan, 2005). ஐயர், ஒளவை என்பன அய்யர், அவ்வை என வரும் என்றார் மொழியியல் அறிஞர் (Seenivasan, 2005).

தொல்காப்பியர் காலத்தில் தனி உயிர் ஒலியன்கள் - 10 என்றும், மாற்றொலிகள் - 2 என்றும் கூறிய இராம.சண்முகம் மாற்றொலிகளைப் பின்வருமாறு விளக்கிக் காட்டியுள்ளார் (Sanmugam, 1981).

கே.எஸ்.மகாதேவன் என்ற கொண்டல் ச. மகாதேவன். ஐ, ஒள என்ற எழுத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றை அய், அவ் என்று எழுதுவதே சாலப் பொருத்தம் என்று முடிவுரைத்தவர். சாகித்ய அகாதெமி உறுப்பினராக இருந்த பேராசிரியர். அவர் எழுதிய 'தமிழன் அறிவியல் முன்னோடி' என்ற நூலுக்குத் தமிழக அரசு விருது வழங்கியுள்ளது. ஐ,ஒள இரண்டும் ஒழிய வேண்டும் என்று ஆய்வு முடிவு கூறியவர்.

'ஒள' எழுத்தின் வடிவம் பாண்டியநாட்டு வட்டெழுத்தில் இல்லை. சேரநாட்டு வட்டெழுத்து, மற்றும் பிற்கால வட்டெழுத்திலும் காணப்படவில்லை. என்கின்றார் கல்வெட்டு ஆய்வாளர் இரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி. கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியநாட்டில் செதுக்கப்பட்ட வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் 'ஒள'கார எழுத்துக் காணப்படவில்லை (Krishnamurthy, 2008).

இதுகாறும் கண்ட விளக்கத்தினால் ஒள என்ற எழுத்தை அஉ/அவ் என்று எழுதுவது சாலப் பொருத்தம் எனத் தெளிகின்றோம். எனவே; மேலே சுட்டிய மதிப்புரைகாரர் தம் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளுவார் என நம்புகின்றோம்.

முன்னெடுப்பு

பெரியார் 1935 முதலே 'பகுத்தறிவு', 'குடியரசு', 'விடுதலை' ஆகிய தமது இதழ்களிலும்; பின்னர் 'உண்மை' இதழிலும் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வந்தார். அவை: அய், அவ், ணா,றா,னா, ணை. லை, ளை, னை, ணொ, றொ, னொ, ணோ, றோ, ணோ (15) அந்த மாற்றம் குறித்துப் பரப்புரையும் செய்துவந்தார். அவர் முயற்சியை ஒட்டி ஒ.பி. இராமசாமி ரெட்டியார் முதலமைச்சராக இருந்தபோதே (1948) எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அது தமது

பரிந்துரையை அரசுக்கு முன்வைத்தது. அதற்குள் அமைச்சரவை மாறியது. அடுத்து அமைந்த அரசு அந்தப் பரிந்துரையைக் கிடப்பில் போட்டுவிட்டது (Thanthai Periyar, 2002).

பன்மொழிப்புலவர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், அறிஞர்களான மு. வரதராசன், அ.ச. ஞானசம்பந்தம், கே.எஸ். மகாதேவன், ந. சுப்புரெட்டியார் ஆகியோரைக் கொண்டு 24.12.1978 இல் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் குறித்த கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது. புதுவழிகாட்டும் தந்தை பெரியார் என்று பாராட்டிய மு.வ., மொழிவளர்ச்சிக்கு உரிய நல்ல தொண்டு இது என்று வரவேற்றார் (Thanthai Periyar, 2002). தந்தை பெரியாருக்குப் பெருமை வந்துவிடும் என்ற அஞ்சத்தேவையில்லை. பெரியார் ஈ.வெ.ரா வின் எழுத்துச்சீர்திருத்தக் கொள்கையே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று குறிப்பிட்டார் (Thanthai Periyar, 2002).

தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்வளர்ச்சி இயக்குநர் கே.எஸ்.மகாதேவன் 'வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த ஒருவர் செய்தால்தான் அது சீர்திருத்தம் ஆகும் என்பது இல்லை. நம் நாட்டில் உள்ளவர் செய்வதும் சீர்திருத்தமாகலாம் என்ற அறிவியல் உள்ளம் தமிழருக்கு வரவில்லை, வரவேண்டும்' என்றார் (Thanthai Periyar, 2002). இன்று ஐ. ஓள போன்ற தனி வடிவங்கள் மறைந்து விட்டன எனவும் அவர் கூறியுள்ளார்.

மிக மிகத் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்ய முற்படுவோமானால் அது பெரிதும் பயன் விளைவிக்கும். இதில் விருப்பு, வெறுப்பு, அரசியல் என்பவை தலைகாட்டவே தேவையில்லை. "இத்துறையில் மிக்கத் துணிவோடு பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஒரு சில சீர்திருத்தங்களைக் கொணர் முன்வந்த பெரியார் அவர்களின் எதிர்நோக்கும் ஆற்றல் பாராட்டுக்குரியதாகும்" என்று கருத்துரைத்துள்ளார் (Thanthai Periyar, 2002).

"பெரியார் அவர்களும் காலத்திற்கேற்ற, நடைமுறைக்கேற்ற, எளிதில் மேற்கொள்ளக்கூடிய திட்டத்தையே கூறுகின்றார்கள். அறிவியல் மனப்பான்மை செல்வாக்குள்ள இக்காலத்திலும் அதனைத் தமிழ் அறிஞர்கள் மேற்கொள்ள மறுப்பது தமிழகத்திற்கு நேரிடும் பெருங்குறையேயாகும்" என்று ந.சுப்புரெட்டியார் ஆதங்கப்பட்டார் (Thanthai Periyar, 2002). பெரியாரின் எழுத்துச்சீர்திருத்தம் ஒரு காலகட்டத்தில் சுதேசமித்திரன் நாளிதழிலும் பின்பற்றப்பட்டது (Thanthai Periyar, 2002).

முடிவுரை

1948, 1978களில் பெரியாரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை வழிமொழிந்தவர்கள் பெரியார் தொண்டர்கள் அல்லர். ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவுகண்டறிந்து உரைத்த வல்லுநர்கள். ஒரு கொள்கையோ, ஒரு தத்துவமோ அல்லது ஒருமரபோ வளர்ச்சிக்குத் துணையாக நிற்கிறதா என்ற கேள்வியை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எழுப்பவேண்டும். துணை என்ற நிலைமாறி 'சுமை' என்ற நிலைமைக்கு ஒரு மரபு அல்லது அணுகுமுறை வந்தபின் அதை நாம் புறந்தள்ள வேண்டும். கவிஞர் வைரமுத்துவின் கருத்துக்களில் குறை, நிறை காணலாம். அவருடைய தமிழ்நடையில் பிழை காண்பது வெறுப்பினால் விளைந்தது ஆகலாம். அவரால் பெரியாருக்கும் பெருமை என்று சொல்லுவதைவிட, பெரியாரின் கொள்கையாளர் என்பதால் அவருக்குப் பெருமை. பெரியார் 1935க்கு முன்னரே சிந்தித்துப் பேசியும் எழுதியும் தன்னளவில் பின்பற்றியும் வந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அறிஞர்குழு ஆராய்ச்சி செய்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது. அது 1948இல் பரிந்துரையாக நின்றது. 1978இல் பெரியார் நூற்றாண்டுவிழாவை ஒட்டி அரசு ஆணையாக வெளிவந்து வென்றது.

References

- Agamudai Nambi, K.S., (2019) Sarvothayam Valarkirathu, Chennai, India.
- Krishnamurthy, R., (2008) Pirkala Tamil Vatteluthu, Garnet Publishers, Chennai, India.
- Sankara Namachivayar, (1995) Naanool, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.
- Sanmugam, R., (1981) Kalanthorum Tamilmozhi, Sarvothayam Ilakkiya Pannai, Madurai, India.
- Seenivasan, R., (2005) Mozhiyiyal, Mulai Nilaiyam, Chennai, India.

Thanthai Periyar, (2002) Ezhuththu Seerthiruththam, Periyar Suyamariyathai Veeliyeeedu, Chennai, India.

Varatharasan, M., (2005) Mozhli Nool, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License